De Carinthia germanie prouincia

Carinthia montana ⁊ ipſa regio carnis applicatꝰ ad ortū ac ſeptentrionē ſtirie iuncta. ad occaſum ⁊ meridiem alpes Italas ⁊ foꝝ Julij cōtingit. multe in ea valles colleſqꝫ feraces tritici. multi lacꝰ. multi amnes quoꝝ p̄cipuꝰ drauꝰ qui ꝑ ſtiriam ac pannoniā in danubiū fertꝰ haud inferior ſauo. Imperiū prīncie auſtrales obtinent ⁊ archiducē appellat cui ea regia paret. Quotiens nouꝰ princeps reipublice gubernationē init ſolennitatem nuſq̄ꝫ alibi auditā obſeruāt. nō longe ab oppido ſancti viti in valle ſpacioſa vetuſte ciuitatis reliq̄e viſuntꝰ cuiꝰ nomen tempis aboleuit antiq̄tas. Iuxta in pratis late patentibꝰ marmoreꝰ lapis erectꝰ eſt. hunc ruſticꝰ aſcendit cui ꝑ ſucceſſionē ſtirpis id officiū hereditario iure debetꝰ. a dextera bos macer nigri coloris aſtat ad ſiniſtram pari macie deformis equa. frequens circa eum populus ⁊ omnis ruſticia turma. tuꝫ princeps ex aduerſa pratorū parte procedit purpurati eius proceres ambiūt verillū ante ipſuꝫ ⁊ inſigna ambiūt verillum ante ipſum ⁊ inſignia principatus comes goricye q̄ pallatij curaꝫ gerit. inter. xij. minora verilla p̄currit. reliq̄ magiſtratꝰ ſequuntꝰ. nemo in eo comitatu dignus honore viderꝰ niſi princeps ꝑ ſeipſi ruſtici ſpeciem ferēs. agreſtis ei veſtis veſtis. agreſtis pileus. calceuſqꝫ ⁊ baculꝰ in manu geſtatꝰ paſtorē oſtēdit. quē poſtq̄ꝫ ruſticꝰ ex lapide venientem conſpicatus eſt ſermone Silauico (ſunt eñ ipſi corinthiani ſclaui) quis hic eſt inclamat cuius tam ſuꝑbū inceſſum video. reſpondent circūſtantes principem terre aduentare. tum ille iuſtus ne iudex eſt ſalutem patrie querens. libere conditōnis. dignꝰ honore. eſt ne chriſtiane cultor fidei ⁊ defenſor reſpondent omnes eſt ⁊ erit. rurſus ille. q̄ me iure ab hac ſede dimoueat. At goricie comes. ſexaginta denarijs abs te hic locus emitꝰ. iumenta hec tua erūt bouꝫ atqꝫ equm oſtendens. veſtimēta quoqꝫ principis que pau loante exuit accipies eritqꝫ domus tua libera ⁊ abſqꝫ tributo. Quibꝰ dictꝭ ruſticus leui alapa p̄ncipi data bonū iudicē eſſe iubet ⁊ ſurgens iumentaqꝫ ſecum adducens loco cedit. Princeps vero cōſcenſo lapide nudū gladiū manū vibrās ad omnem ſe partem conuertit equum iudiciū populo promittens. ferunt ⁊ aquam frigidaꝫ ruſtico allatam pileo bibere tanq̄ꝫ vini vſum damnet. Deinde ad eccleſiam ſolienſem pergit que in propinquo tumulo ſita eſt ſancti Petri vocabulum habens ⁊ olim pontificalis fuiſſe vbi peractis ſacrificijs princeps ruſtica indumēta deponit paludamentūqꝫ induit. conuiuatusqꝫ ſplendide cum proceribus in prata reuertitur ibiqꝫ pro tribunali ſedens ius patentibꝰ dicit ⁊ feda confert. Fama eſt anno. d. ⁊ ducenteſimo nonageſimo poſt chriſti ſaluatoris ortum imperante. Carolo magno ducem gentis

Iguonem nomine ingens conuiuium ꝓuincialibus ꝑparaſſe. ⁊ aggreſtibus quidem ad conſpectū ſuum intromiſſis in vaſis aureis atqꝫ argenteis. nobilibꝰ vero ⁊ magnatibus ꝓcul ab oculis collocatis fictilibus miniſtrare iuſiſſe. Interrogatus cur ita faceret reſpondiſſe. nō tā mundos eſſe qui vrbes ⁊ alta palatia q̃ꝫ qui agros ⁊ humiles caſas colerent. Ruſticis q̄ chriſti euangelium accepiſſent. baptiſmatis vnda purificatis candidas ⁊ nitidas eſſe aīas. nobiles ac potentes qui ſpurcicias ydolorum ſequerentur. ſordidas ac nigerrimas. ſe vero pro animarum qualitatibus inſtruxiſſe cōuiuium. Caſtigatos ea re nobiles cateruatim ſacre baptiſmatis vndam querentes breui tempore ſub virgilio ⁊ arnone iuuauenſibus epiſcopis vniuerſos chriſti fidem accepiſſe. Hinc hunos inteſciendi principis ruſticitati ductus. Fuit aūt dux corinthie venator imperij ad quem lites venetorum omnium deferebant. vocatus in iudicio coram imꝑatore querelantibus non niſi Sclauonica lingua reſpondere tenebatur. Multa huius prouincie fuiſſe ornamenta commemorant. multa priuilegia. facile id creditū eſt quādo imperatorem lodouicum eius terre ducatum filio ſuo Arnolfo primogenitus cōtuliſſe nō ambiguum eſt. Eſt ⁊ alia huius ꝓuincie cōſuetudo in oppido quod Clagefurcium appellant cōtra fures duriſſima. Si quis in furti ſuſpicionem inciderit mox captus laqueo ſuſpēſus vitam finit. Sumpto ſupplicio poſt triduum de ſuſpitione iudicant. ſi reum fuiſſe necatum inueniunt pendere cadauer infame ſinunt donec ſua ſponte conſumptus decidit. Sin non depoſitum in cimiterio condunt. iuſtumqꝫ funꝰ e publico faciūt ⁊ anime gratas exequias. In hac ꝓuincia comes gorcie Vlricus vir muliere corruptior impuberes filias media nocte ad potum ſurgere cōpulit increpitans qui ſine ſiti ſomnū agerent. cum paſtoribus ⁊ ſubulcis ſepius q̃ꝫ cum nobilibus conuerſatus eſt. Senex ſuper glaciem cum pueris luſit. Inter vulgata vero ſtorta frequentiſſime latuit. Raro etenim in aula pranſus eſt. Solus cocum adiens offulas in ipā coquina vorauit. veſtes vero īduit viles ac perunctas. pectus nudum ⁊ apertum oſtendit. oculi ſemper lachrimantes fuere. Quem cū aliquando ad ſe venientem. Fridericꝰ imperator ex feneſtra intuitus eſſet me vocitans. age inquit o Enea principem qui ad nos properat contemplare. Si quem mundiorem pulchrioremqꝫ videris aliquando effare. mihi cum ſatis principem comitemqꝫ conſideraſſem foda ruſticitas viſa eſt que dominatum aſſecuta egregium ſeruitio premeret. Huic vxor natione vngara. forma preſtanti ⁊ audacia pluſq̃ꝫ virili vincula induit. Mox Vlrici comitis Cilie auxilio liberatus vxorem domo pepulit. nec etiam diu poſt vita functꝰ filios bone indolis adoleſcens ⁊ matri q̃ꝫ ſibi ſimilis reliquit heredes.

De ſtiria germanie prouincia.

Stiria quam quondam valeriam inuenimus nuncupatam ad orientem pannonie iungitur. latus eius ſeptentrionale auſtriā reſpicit. ad occidentem ac meridiem carnis ⁊ corinthus occurrit. eodē quoqꝫ ꝓuincia montana eſt. q̃ꝫuis in orientem porrecta planicies non paruas habet. Drauus ac mura inſignes fluuij terrā irrigant. mura in drauum exonerat. Ille in danubium. Vrbiū populi plerūqꝫ teuthones Sclaui q̄ citra drauū rura colunt. Impium auſtralis familie eſt in eo oppidum vetus qđ ciliam vocāt nōnulli Sillatenꝫ appellatū quondam exiſtimant ⁊ opus fuiſſe lucij ſille. de qua re nobis nihil exploratū eſt. multe ibi vetuſtatis reliquie viſuntur ⁊ romanorum nomina ꝑncipū ſepulchralia marmora referūt. In eo ꝑfuit etate noſtra fridericus comes. q̄ cū eſſet in libidinem ꝓniſſimꝰ ⁊ olim veronice concubine incenſus amore legittimam cōiugem ex comitibꝰ croacie natam ſua manu interemiſſet cōcubinam vero pater eius hermannus vt eſt potentum iuſticia ⁊ in ꝓfluentem dimerſiſſet vxores paſſim maritis abſtulit. puellaꝝ greges in pallaciū rappuit. ꝓuinciales ꝓ mācipijs habuit. eccliaꝝ bona diripuit. monetarum falſatores. veneficos. ariolos. nigromantes vndiqꝫ ad ſe cōſciuit. Et q̃ꝫuis anno iubilei iā nonagēariꝰ indulgentiaꝝ cauſa Romā petiſſet reuerſus tū nihilo melior viſus eſt. Interrogatꝰ q̄d ſibi Roma ꝓfuiſſet ⁊ in ꝑſtinos mores relapſo. Et calciator m eius inq̄t ad cōſuendas ocreas poſt viſam Romā rediit. Huic vita functꝰ Vdalricꝰ filiꝰ ꝑ cetera ſimilis ingenio. tantum ⁊ eloquentia maior. Quo ſicut dictū eſt interfecto q̄ttuor ⁊ viginti competitores hereditatis fuere. vt qui viuens vndiqꝫ bella cōciuerat mouēs q̃ꝫ ſeditiōes excitaret. Sed optimates terre poſſeſſionem imꝑatori Friderico tradendam cenſu

erunt ea lege vt competitoribus ſecundum pro-
uincie conſuetudinem in iuditio reſponderent.
Relicta vlrici armis defendere que poſſidebat
decreuit. Fridericus manu potenti cum plura
caſtella obtinuiſſet cilia tandem receptus eſt
Arces loci tradente iohanne vitonitio natione
bohemo. qui [illegible]iſſet magiſter militie comi-
tis accepta ceſaris pecunia a coniuge eius defe
cit. ſed mox penitentia ductus grande auſus ⁊
inexpiabile facinus tanquam ſcelus ſcelere re-
dempturus imper iam ſibi ſecurum ⁊
cum paucis cilie morantem nocte concubia in
tercipere aggreſſus eſt. Corruptis nanq; opida
norum pleriſq; qui ſibi aduenienti partem op-
pidi traderent. Hora conſtituta cum octingen-
tis equitibus intromiſſus cũcta miſcere armis
cepit. Affuit diuina pietas Friderico que illi p̃-
ter conſuetudinem in arce ſuperiore ⁊ humana
ope munitiſſima ea nocte dormiendũ ſuaſerat
ꝓceres qui remanſerant in oppido capti oẽs in
quos ⁊ Johannes vnguadius cunctis ſtirien-
ſibus opulentior cum Georgio fratre abduca
tus eſt. necnon Vlrico Auſtrie cãcellario. q̃uis
eſſet epiſcopus ⁊ ad eccleſiam confugiſſet par-
ſum eſt vſq; adeo apud hoĩes noſtri ſeculi diui
na ⁊ humana iura pierunt. Traditori Bohe-
mio diuiti ſpolio locupletato non defuerunt ex
illo tempe adiutores. ¶ Fama eſt ea q̃ celebris
inter Stirienſes nobilem quempiã fuiſſe cui
ſepe in animũ ceciderat ⁊ ſeipſum laqueo ſuſpẽ
dere. id egre ferentẽ ex docto quodã viro reme-
diũ petiuiſſe aduerſus eam temptationẽ. Con
ſiliũ datum ꝓpriũ vti ſacerdotẽ conduceret. q̃
ſibi manente in arce quadam ſolitaria ſingu-
lis dieb⁹ rem diuinã faceret. paruiſſe nobilem.
atq; in annũ ferme cõtinuaſſe nulla ſuſpẽdi co
gitatõe interueniente. Poſtremo rogatũ a ſa-
cerdote vt p̃ſbytero vicino q̃ dedicationẽ eccle-
ſie in primo monte habitur⁹ eſſet auxilio eſſe
poſſet. licentiã dediſſe ꝓponẽtẽ in animo pau-
lopoſt ſeq̃ ⁊ ſacr̃ intẽeſſe ſtetiſſe diu poſtea nũc
vna nũc altera cauſa retentũ. deniq; circa meri
diẽ ꝓfectũ agreſti cuidã in nemore occurriſſe q̃
rem diuinã in monte pactũ eſſe populũq; oẽm
abijſſe diceret. ꝯtriſtatũ eo nuncio nobilem in-
felicẽ ſe eẽ dicentẽ q̃ eo die ſacrũ corpus xp̃i non
vidiſſet. agreſtem cõſolari cepiſſe venditurũ ſi
vellet nobiles emere p̃miũ qd intereſſendo diui
nis meruiſſet. ſagũq; nobilis petiuiſſe p̃cij noĩe
venditione facta nobilẽ nihilominus montem
aſcẽdiſſe atq; oraſſe in tẽplo. reuerſus autem in
proxima arbore ſuſpenſum agreſtem inueniſſe
ſed poſtea diris cogitationibus haud quaq; ve
xatum fuiſſe. In hac prouincia decoctum ſal
ad vicinas regiones importatur. Ea ⁊ ferri mi
neras locupletas habet. ⁊ argenti fodinas nõ
ignobiles. q̃uis in curia principum argentum
haud multum effundatur

De auſtria germanorum celebri prouincia

Iguonem nomine ingens conuiuium ꝓuincialibus ꝑparaſſe. ⁊ aggreſtibus quidem ad conſpectū ſuum intromiſſis in vaſis aureis atqꝫ argenteis. nobilibꝰ vero ⁊ magnatibus ꝓcul ab oculis collocatis fictilibus miniſtrare iuſſiſſe. Interrogatus cur ita faceret reſpondiſſe. nō tā mundos eſſe qui vrbes ⁊ alta palatia qꝫ qui agros ⁊ humiles caſas colerent. Ruſticis ꝗ chriſti euangelium accepiſſent. baptiſmatis vnda purificatis candidas ⁊ nitidas eſſe aīas. nobiles ac potentes qui ſpurcicias ydolorum ſequerentur. ſordidas ac nigerrimas. ſe vero pro animarum qualitatibus inſtruxiſſe cōuiuium. Caſtigatos ea re nobiles cateruatim ſacre baptiſmatis vndam querentes breui tempore ſub virgilio ⁊ arnone iuuauenſibus epiſcopis vniuerſos chriſti fidem accepiſſe. Hinc hunos interficiendi principis ruſticitati ductus. Fuit aūt dux corinthie venator imperij ad quem lites venetorum omnium deferebant. vocatus in iudicio coram imꝑatore querelantibus non niſi Sclauonica lingua reſpondere tenebat. Multa huius prouincie fuiſſe ornamenta commemorant. multa priuilegia. facile id creditū eſt quādo imperatorem lodouicum eius terre ducatum filio ſuo Arnolfo primogenitus cōtuliſſe nō ambiguum eſt. Eſt ⁊ alia huius ꝓuincie cōſuetudo in oppido quod Clagefurtum appellant cōtra fures duriſſima. Si quis in furti ſuſpicionem inciderit mox captus laqueo ſuſpēſus vitam finit. Sumpto ſupplicio poſt triduum de ſuſpitione iudicant. ſi reum fuiſſe necatum inueniunt pendere cadauer infame ſinunt donec ſua ſponte conſumptus decidit. Sin non depoſitum in cimiterio condunt. iuſtumqꝫ funꝰ e publico faciūt ⁊ anime gratas exequias. In hac ꝓuincia comes gorcie Vlricus vir muliere corruptior impuberes filias media nocte ad potum ſurgere cōpulit increpitans qui ſine ſiti ſomnū agerent. cum paſtoribus ⁊ ſubulcis ſepius qꝫ cum nobilibus conuerſatus eſt. Senex ſuper glaciem cum pueris luſit. Inter vulgata vero ſcorta frequentiſſime latuit. Raro etenim in aula pranſus eſt. Solus cocum adiens offulas in ipa coquina vorauit. veſtes vero īduit viles ac perunctas. pectus nudum ⁊ apertum oſtendit. oculi ſemper lachrimantes fuere. Quem cū aliquando ad ſe venientem. Fridericꝰ imperator ex feneſtra intuitus eſſet me vocitans. age inquit o Enea principen qui ad nos properat contemplare. Si quem mundiorem pulchrioremqꝫ videris aliquando effare. mihi cum ſatis principem comitemqꝫ conſideraſſem feda ruſticitas viſa eſt que dominatum aſſecuta egregium ſeruitio premeret. Huic vxor natione vngara. forma preſtanti ⁊ audacia pluſqꝫ virili vincula induit. Mox Vlrici comitis Cilie auxilio liberatus vxorem domo pēpulit. nec etiam diu poſt vita functꝰ filios bone indolis adoleſcens ⁊ matri qꝫ ſibi ſimilis reliquit heredes.

De ſtiria germanie prouincia.

Stiria quam quondam valeriam inuenimus nuncupatam ad orientem pannonie iungitur. latus eius ſeptentrionale auſtriā reſpicit. ad occidentem ac meridiem carnis ⁊ corinthus occurrit. eodē quoqꝫ ꝓuincia montana eſt. quāuis in orientem porrecta planicies non paruas habet. Drauus ac mura inſignes fluuij terrā irrigant. mura in drauum exonerat. Ille in danubium. Vrbiū populi plerūqꝫ teuthones Sclaui ꝗ citra drauū rura colunt. Impium auſtralis familie eſt in eo oppidum vetus qđ ciliam vocāt nōnulli Sillatem appellatū quondam exiſtimant ⁊ opus fuiſſe lucij ſille. de qua re nobis nihil exploratū eſt. multe ibi vetuſtatis reliquie viſunt ⁊ romanorum nomina ꝑincipū ſepulchralia marmora referūt. In eo ꝓfuit etate noſtra fridericus comes. ꝗ cū eſſet in libidinem ꝓniſſimꝰ ⁊ olim veronice concubine incenſus amore legittimam cōiugem ex comitibꝰ croacie natam ſua manu intereміſſet cōcubinam vero pater eius hermannus vt eſt potentum iuſticia ⁊ in ꝓfluentem dimerſiſſet vxores paſſim maritis abſtulit. puellarū greges in pallaciū rappuit. ꝓuinciales ꝓ mācipijs habuit. eccliarū bona diripuit. monetarum falſatores. veneficos. ariolos. nigromantes vndiqꝫ ad ſe cōſciuit. Et quāuis anno iubilei iā nonagenariꝰ indulgentiarū cauſa Romā petiſſet reuerſus tū nihilo melior viſus eſt. Interrogatꝰ qđ ſibi Roma ꝓfuiſſet ⁊ in priſtinos mores relapſo. Et calciatorem eius inq̄t ad cōſuendas ocreas poſt viſam Romā rediit. Huic vita functꝰ Vdalricꝰ filiꝰ ꝑ cetera ſimilis ingenio. tantum ⁊ eloquentia maior. Quo ſicut dictū eſt interfecto quatuor ⁊ viginti competitores hereditatis fuere. vt qui viuens vndiqꝫ bella cōciuerat mouēs qꝫ ſeditiōes excitaret. Sed optimates terre poſſeſſionem imꝑatori Friderico tradendam cenſu